

ПОГОДЖЕНО
Лист Міністерства регіонального
розвитку, будівництва та житлово-
комунального господарства України
11.07.2014 № 7/17-8350

ПРИЙНЯТО
Рішення Правління всеукраїнської
громадської організації «Гільдія
проектувальників у будівництві»
04.07.2014 № 10

Стандарт професійної діяльності 3
«Відшкодування збитків, завданих споживачам унаслідок виконання
(надання) членами всеукраїнської громадської організації
«Гільдія проектувальників у будівництві»
робіт (послуг) неналежної якості»

Стаття 1. Предмет регулювання Стандарту

1. Цей Стандарт визначає механізм відшкодування збитків, завданих споживачам унаслідок виконання (надання) членами всеукраїнської громадської організації «Гільдія проектувальників у будівництві» (ВУГіП) робіт (послуг) неналежної якості.

2. Механізм відшкодування збитків – це система заходів, спрямованих на покриття саморегулювальною організацією збитків, завданих споживачам унаслідок виконання (надання) членом ВУГіП робіт (послуг) неналежної якості, за рахунок страхового відшкодування згідно із договором страхування цивільно-правової (майнової) відповідальності останнього перед споживачем, компенсаційної виплати.

3. Вимоги Стандарту є обов'язковими для виконання всіма членами ВУГіП.

4. Цей Стандарт, у разі набуття у встановленому законодавством порядку ВУГіП статусу саморегулювальної організації у сфері архітектурної діяльності за напрямом професійної діяльності інженерів-проектувальників (СРО), є стандартом професійної діяльності цієї СРО обов'язковим для всіх членів ВУГіП, які у зв'язку з цим набудуть статусу членів СРО.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Стандарті наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1.1 збитки – витрати, що є наслідком винного неналежного виконання (надання) членом ВУГіП робіт (послуг) щодо об'єкта архітектури, яких споживач зазнав у зв'язку із знищенням або пошкодженням об'єкта архітектури, а також витрати, які, у зв'язку із цим, споживач зробив або мусить зробити для відновлення свого порушеного речового права на об'єкт архітектури;

1.2 компенсаційний фонд – фонд цільового використання утворений саморегулювальною організацією, який формується виключно у грошовій формі;

1.3 компенсаційна виплата – сплата ВУГіП споживачу збитків, для відшкодування яких недостатньо коштів здійсненого страхового відшкодування, у разі настання субсидіарної (додаткової) відповідальності ВУГіП згідно із цим Стандартом;

1.4 контрольний захід – захід державного нагляду (контролю) або захід контролю, що здійснюється органами державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, який безпосередньо або опосередковано стосується об'єкта

архітектури та/або перевірки робіт (послуг), виконуваних (надаваних) членом ВУГіП щодо такого об'єкта;

1.5 об'єкт архітектури – належний споживачу на підставі речового права закінчений будівництвом об'єкт, прийнятий в експлуатацію згідно із законодавством, роботи (послуги) щодо якого, на замовлення споживача, виконував (надавав) член ВУГіП;

1.6 послуги – послуги із здійснення авторського нагляду під час будівництва об'єкта архітектури;

1.7 роботи – роботи з інженерно-будівельного проектування за відповідним напрямом професійної атестації;

1.8 споживачі – фізичні та/або юридичні особи на замовлення яких член ВУГіП виконує роботи та/або надає послуги;

1.9 страхове відшкодування – страхова виплата, яка здійснюється визначеним ВУГіП страховиком у межах страхової суми за договором страхування цивільно-правової (майнової) відповідальності члена ВУГіП перед споживачем (далі – договір страхування), у зв'язку із завданням останньому збитків та на його користь.

Стаття 3. Страхування цивільно-правової (майнової) відповідальності члена ВУГіП перед споживачем

1. Страхування цивільно-правової (майнової) відповідальності члена ВУГіП перед споживачем здійснюється згідно з умовами договору страхування, укладеного з урахуванням вимог цього Стандарту та рішень органів управління ВУГіП.

2. Договір страхування укладається між визначеним ВУГіП страховиком з однієї сторони та членом ВУГіП (страхувальником), від імені та в інтересах якого на підставі договору доручення діє ВУГіП, в особі її виконавчого директора, з другої сторони. Порядок визначення страховика (страховиків) затверджується ВУГіП.

3. Положення частин 1, 2 цієї статті не позбавляє члена ВУГіП права додатково застрахувати свою цивільно-правову (майнову) відповідальність перед споживачем.

4. Договір страхування укладається у трьох примірниках: один для страховика, один для страхувальника, один для ВУГіП.

5. Від імені та в інтересах страхувальника ВУГіП вносить страховику страховий платіж, за рахунок сплачених членом ВУГіП згідно із Положенням про внески до ВУГіП членських внесків.

6. В установленний договором страхування строк ВУГіП має бути письмово повідомлене страховиком та страхувальником про настання страхового випадку.

7. Договір страхування укладається мінімум на рік.

Стаття 4. Формування компенсаційного фонду

1. Рішення про утворення компенсаційного фонду приймає ВУГіП. Таким рішенням обов'язково встановлюється мінімальний розмір компенсаційного фонду.

2. Мінімальний розмір компенсаційного фонду переглядається ВУГіП, як правило, один раз на рік за результатами аналізу діяльності ВУГіП та її членів за попередній рік (півріччя, квартал тощо).

3. Джерелами формування компенсаційного фонду є:

3.1 сплачена частина членських внесків згідно із Положенням про внески до ВУГіП;

3.2 доходи від розміщення коштів компенсаційного фонду згідно із договорами банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку та/або в ощадних (депозитних) сертифікатах;

3.3 інші джерела, незаборонені законом.

4. Компенсаційний фонд формується у національній валюті України.

Стаття 5. Використання компенсаційного фонду

1. У порядку та на умовах, визначених цим Стандартом, ВУГіП несе субсидіарну (додаткову) відповідальність за зобов'язаннями члена ВУГіП щодо сплати (відшкодування) завданих ним споживачу збитків у межах мінімального розміру утвореного компенсаційного фонду, якщо більший його розмір не встановлено ВУГіП.

2. Забороняється здійснення будь-яких платежів із компенсаційного фонду, окрім виплат, визначених частиною 3 цієї статті.

3. Виплатами є:

3.1 компенсаційна виплата;

3.2 розміщення коштів компенсаційного фонду згідно із договорами банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку та/або в ощадних (депозитних) сертифікатах;

3.3 вкладення коштів компенсаційного фонду в іноземну вільноконвертовану валюту;

3.4 повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до компенсаційного фонду;

3.5 оплата витрат, пов'язаних із здійсненням виплат, вказаних у пунктах 3.1-3.4 частини 3 цієї статті.

4. Виплата вказана у:

4.1 пунктах 3.1-3.3 частини 3 цієї статті здійснюється на підставі рішення ВУГіП про проведення відповідної виплати;

4.2 пункті 3.4 частини 3 цієї статті здійснюється на підставі письмової обґрунтованої заяви особи, яка помилково або надміру сплатила (перерахувала) кошти до компенсаційного фонду;

4.3 пункті 3.5 частини 3 цієї статті здійснюється відповідно до підстав вказаних у пунктах 4.1, 4.2 частини 4 цієї статті.

Стаття 6. Відновлення розміру компенсаційного фонду

1. Протягом трьох місяців, з дня проведення компенсаційної виплати, розмір компенсаційного фонду має бути відновлений до розміру, який був до моменту проведення вказаної компенсаційної виплати, але не нижче мінімального розміру компенсаційного фонду.

2. З метою відновлення розміру компенсаційного фонду член ВУГіП, який завдав збитків споживачу, зобов'язаний протягом сорока п'яти днів, з дня проведення компенсаційної виплати, сплатити до ВУГіП цільовий членський внесок, розмір якого має дорівнювати такій компенсаційній виплаті. У цьому разі в призначенні платежу зазначається «Цільовий членський внесок для відновлення розміру компенсаційного фонду від _____».

/П.І.Б. члена ВУГіП/

3. У разі невиконання або неналежного виконання членом ВУГіП обов'язку вказаного у частині 2 цієї статті, ВУГіП зобов'язує інших своїх членів, згідно із Положенням про внески до ВУГіП, сплатити цільові членські внески для відновлення розміру компенсаційного фонду.

Розмір вказаного внеску для кожного із членів розраховується за формулою: $P_{цчв} = C_{вкф} / (K_{іч} - 1)$, де:

$P_{цчв}$ – розмір цільового членського внеску, що підлягає сплаті,

$C_{вкф}$ – сума відновлення компенсаційного фонду,

$K_{іч}$ – кількість членів ВУГіП.

При цьому, для відновлення розміру компенсаційного фонду, зменшеного проведенням:

- однієї компенсаційної виплати, сума відновлення компенсаційного фонду визначається за формулою: $C_{вкф} = P_{нцчв}$, де $P_{нцчв}$ – розмір вчасно несплаченого членом ВУГіП цільового членського внеску, вказаного у частині 2 цієї статті;

- двох або більше компенсаційних виплат, сума відновлення компенсаційного фонду визначається за формулою: $C_{вкф} = M_{ркф} - P_{кфпкв}$, де:

$M_{ркф}$ – мінімальний розмір компенсаційного фонду,

$P_{кфпкв}$ – розмір компенсаційного фонду після проведення усіх компенсаційних виплат.

4. Сплата цільових членських внесків вказаних у частині 3 цієї статті провадиться до закінчення строку, визначеного у частині 1 цієї статті. Для цього ВУГіП направляє членам ВУГіП, які зобов'язані сплатити такі внески, копію свого рішення про їх сплату.

5. Відновлення розміру компенсаційного фонду, що відбулось без належної участі члена ВУГіП винного у зменшенні його розміру, не позбавляє останнього обов'язку сплатити на користь ВУГіП цільовий членський внесок вказаний у частині 2 цієї статті. При цьому згідно зі статтею 619 Цивільного кодексу України, ВУГіП має право звернутись до свого члена із відповідною регресною вимогою.

6. У разі недостатності коштів компенсаційного фонду для проведення компенсаційної виплати через здійснення виплат, вказаних у пунктах 3.2, 3.3 частини 3 статті 5 цього Стандарту, відновлення компенсаційного фонду має бути здійснено за рахунок цих виплат до прийняття рішення про проведення компенсаційної виплати.

7. Протягом одного місяця з дня проведення виплати, вказаної у пункті 3.5 частини 3 статті 5 цього Стандарту, розмір компенсаційного фонду має бути збільшений на суму, що дорівнює такій виплаті. Таке збільшення робиться за рахунок коштів ВУГіП.

8. Повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до компенсаційного фонду, не має наслідком відновлення його розміру.

Стаття 7. Проведення компенсаційної виплати

1. Для отримання компенсаційної виплати споживач, якому членом ВУГіП завдано збитків, звертається до ВУГіП із письмовою заявою про проведення компенсаційної виплати (далі – заява) за формою, встановленою ВУГіП. У заяві зазначаються: прізвище, ім'я, по батькові члена ВУГіП, його місця проживання і роботи (якщо відомо), а також сума збитків, яку вимагає споживач від ВУГіП.

2. До заяви додаються:

2.1 докази, що підтверджують розмір страхового відшкодування, його оплати (здійснення) або відмову у його оплаті (здійсненні) (у разі страхування членом ВУГіП цивільно-правової (майнової) відповідальності перед споживачем);

2.2 копія письмової вимоги споживача до члена ВУГіП про відшкодування збитків, разом із доказами її направлення і отримання останнім;

2.3 докази відмови члена ВУГіП відшкодувати збитки споживачу або зазначення у заяві інформації про неотримання протягом місяця споживачем від члена ВУГіП відповіді на його вимогу про відшкодування збитків;

2.4 оригінал витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, що містить інформацію про споживача (подається споживачем, який є юридичною особою або фізичною особою-підприємцем);

2.5 копії усіх сторінок паспорта споживача (керівника споживача, якщо споживач є юридичною особою), засвідчені підписом власника цього документа;

2.6 копію реєстраційного номера облікової картки платника податків споживача (керівника споживача, якщо споживач є юридичною особою), засвідчену підписом власника цього документа (не подається, якщо особа відмовилась від прийняття такого номера через свої релігійні переконання, повідомила про це відповідний орган державної влади та має у своєму паспорті необхідну відмітку);

2.7 інформація про відкриття споживачем у банку рахунку із зазначенням повного найменування такого банку, його МФО та номера вказаного рахунку для перерахування компенсаційної виплати.

2.8 інші документи та інформація, які на думку споживача стосуються заяви.

3. Заява та документи, які до неї додаються, мають бути підписані споживачем (керівником споживача, якщо споживач є юридичною особою) та скріплені його печаткою (у разі наявності). Якщо заяву подає (підписує) представник споживача до заяви додається оригінал довіреності або її копія завірена в установленому порядку.

4. Протягом одного місяця з дня отримання заяви ВУГіП розглядає її та приймає одне з таких рішень:

4.1 провести компенсаційну виплату;

4.2 відмовити у проведенні компенсаційної виплати.

Про прийняте рішення ВУГіП письмово повідомляє споживача.

5. Рішення про проведення компенсаційної виплати приймається у разі одночасного дотримання умов:

5.1 збитки завдані споживачу внаслідок винного неналежного виконання (надання) членом ВУГіП робіт (послуг) щодо об'єкта архітектури;

5.2 для відшкодування збитків недостатньо коштів виплаченого (здійсненого) страхового відшкодування (у разі страхування членом ВУГіП цивільно-правової (майнової) відповідальності перед споживачем);

5.3 член ВУГіП відмовив споживачу у відшкодуванні збитків або останній не отримав від члена ВУГіП протягом місяця відповіді на вимогу про відшкодування збитків.

6. Недотримання хоча б однієї із умов, вказаних у частині 5 цієї статті, є підставою для прийняття рішення про відмову у проведенні компенсаційної виплати.

7. Під час розгляду заяви ВУГіП:

7.1 проводить позапланову перевірку дотримання членом ВУГіП вимог стандартів професійної діяльності ВУГіП під час здійснення ним професійної діяльності;

7.2 може направляти запити до юридичних та фізичних осіб (у тому числі фізичних осіб-підприємців) з метою отримання від них необхідної інформації та документів, що стосуються заяви;

7.3 може запрошувати споживача, що звернувся із заявою, на засідання Правління ВУГіП, уточнювати у нього інформацію, що міститься у поданих ним документах, пропонувати йому подати додаткову інформацію та/або належно оформити документи та/або подати їх у повному обсязі (подати документи, яких не вистачає);

7.4 вимагає від члена ВУГіП подання, в установлені ВУГіП терміни, письмових пояснень, інформації та документів, що стосуються заяви, а якщо це необхідно – усних пояснень;

7.5 вживає інших заходів, спрямованих на об'єктивний розгляд заяви.

8. Якщо заява не містить достатньої інформації про дотримання умов, вказаних у частині 5 цієї статті, та/або документи, додані до заяви, оформлені з порушенням вимог цього Стандарту та/або подані не в повному обсязі розгляд заяви відкладається відповідно до отримання додаткової інформації та/або належного оформлення документів, що додаються до заяви, та/або подання їх у повному обсязі. Про відкладення розгляду заяви споживач повідомляється письмово із обґрунтуванням причин. Після усунення обставин, які перешкождали розгляду заяви, заява розглядається ВУГіП згідно з цим Стандартом.

9. Рішення ВУГіП про проведення компенсаційної виплати або відмову у проведенні такої виплати може бути оскаржене у встановленому законодавством порядку.

Стаття 8. Контроль за дотриманням розміру компенсаційного фонду та умов договору страхування

1. Контроль за дотриманням розміру компенсаційного фонду та умов договору страхування здійснює уповноважений структурний підрозділ (працівник) виконавчого апарату ВУГіП.

Стаття 9. Формування архіву

1. Заява, додатки до неї, прийняті щодо неї рішення, договір страхування, інші документи, що були сформовані при реалізації механізму відшкодування збитків формуються в окрему архівну справу та зберігаються у ВУГіП у визначеному нею порядку.

2. Формування архіву здійснюється за конкретними членами ВУГіП та виконуваними (надаваними) ними роботами (послугами) щодо відповідних об'єктів архітектури.

3. Обробка та захист персональних даних здійснюється відповідно до Конституції України, законів України «Про захист персональних даних», «Про інформацію» та інших нормативно-правових актів.
